

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ — ਚੌਥਾ ਭਾਗ

ਸਾਹੁਲ ਦਾ ਤਾਗਾ

Jeff Pippenger

2023-11-27

ਅਸੀਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ “ਠੋਕਰ ਦੇ ਪੱਥਰ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਠੋਕਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਿਸਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅਨਮੋਲ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ‘ਤੇ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਸ ਕੇ ਚੂਰਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਕੋਨੇ ਦਾ “ਸਿਰ” ਬਣੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਚਾਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਐਸੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, “ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜ ਹੈ”? ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੇਗਾ ਉਹ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਡਿੱਗੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 21:42-44.

ਪਹਿਲੀ “ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ” ਜਿਸ ਵੱਲ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਸਨ। ਲਾਓਦੀਕੇਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨੀਂਹ ਦੀ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਪੱਥਰ” ਹੈ; ਇਸ ਲਈ 1863 ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਾ ਕੇਵਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪਤਰਸ ਵੀ ਇਹ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ “ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ” ਬਣੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਤਿ ਕੀਮਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਲੱਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਚਟਾਨ ਵੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬਚਨ ਨਾਲ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੀ ਲਈ ਉਹ ਠਹਿਰਾਏ ਵੀ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਜਾਜਕਾਈ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋ; ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਅਦਭੁਤ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ; ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:6-8।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਅਦਾ-ਬੱਧ ਲੋਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਾਅਦਾ-ਬੱਧ ਲੋਕਾਈ ਲਈ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਝੂਠ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਉਹ ਝੂਠ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਲਵਾਨ ਭੁੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵਸਦੇ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਫਾਨ ਮਾਰਦੀ ਬਿਪਤਾ ਲੰਘੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਪਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ, ਅਨਮੋਲ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ; ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਏਗਾ। ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਪ ਦੀ ਡੇਰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਾਹੁਲ; ਅਤੇ ਓਲੇ ਝੂਠ ਦੇ ਆਸਰੇ ਨੂੰ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਲੁਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬੋ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਚਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਝੌਤਾ ਠਹਿਰੇਗਾ ਨਹੀਂ; ਜਦੋਂ ਉਫਾਨ ਮਾਰਦੀ ਬਿਪਤਾ ਲੰਘੇਗੀ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 28:14-18।

“ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ ਝੂਠਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਲੇ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘ ਕੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਕੋਨੇ ਦਾ “ਸਿਰ” ਬਣੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅਨਮੋਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਪੱਥਰ ਜੋ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਰੂਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਰ-ਪੱਥਰ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਉੱਨੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ “ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਅੰਤ” ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਇੱਕ “ਪਹਿਲਾ ਅੰਤ” ਵੀ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। 677 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ (ਅਤੇ ਸੈਨਾ) ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਇਤ ਛੱਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਫਲਣਾ-ਫੂਲਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਜੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਝੂਠਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਦੇਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਵਿਖੇਰ, ਬੰਧਵਾਈ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਹੀ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਵਿਖੇਰ, ਬੰਧਵਾਈ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ 723 BC ਵਿੱਚ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੇ 677 BC ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹਸ਼ਰ ਭੋਗਿਆ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸਰਾਏਲ ਇੱਕ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਈ ਭੇਡ ਹੈ; ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਆਖਰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 50:17।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਰੀਆਂ ਨੇ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ; ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮਨੱਸ਼ੇਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 606 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ

ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ 586 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸਿਦਕਿਆਹ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਹਸ਼ਰ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਰੇਖਾ ਸੀ ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਤਾਣੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ "ਰੇਖਾ" ਸੀ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ, "ਰੇਖਾ" "ਸਾਮਰਿਆ ਦੀ ਰੇਖਾ" ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਕੰਨ ਝਨਝਨਾ ਉੱਠਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਸਮਾਰਿਆ ਦੀ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਡੇਰੀ ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਸਾਹੁਲ ਟੰਗਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁੰਝ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਥਾਲੀ ਨੂੰ ਪੁੰਝਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੰਝ ਕੇ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਲਈ ਲੂਟ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਉ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸਨ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 21:12-15.

ਹੁਣੇ ਹੀ ਉੱਪਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮੂਚਕ ਅਭਿਵੈਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਕੰਨਾਂ ਦਾ ਝਨਝਨਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹੈ ਸਾਹੁਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਰਿਆ ਦੀ ਡੇਰੀ ਨੂੰ ਅਹਾਬ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹੁਲ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੇਰੀ ਅਤੇ ਸਾਹੁਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹੀ ਨਿਆਂ, ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਦੇ ਘਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਿੱਤਿਆ, ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਝਨਝਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੁਲ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਦਾ ਝਨਝਨਾ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਸਮੁਏਲ, ਸਮੁਏਲ। ਤਦ ਸਮੁਏਲ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਬੋਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਮੁਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇ ਕੋਈ ਸੁਣੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਕੰਨ ਝਨਝਨਾ ਉੱਠਣਗੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਜਦ ਮੈਂ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਦ ਅੰਤ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ। 1 ਸਮੁਏਲ 3:10-12.

ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਪਤਨ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਝਨਝਨਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਮੁਏਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਝਨਝਨਾਹਟ ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲੰਘ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸਮੁਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਏਲੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਪਤਨ ਅਤੇ ਸਮੁਏਲ ਦਾ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਮੁਏਲ ਇੱਕ ਐਸੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਸਮੁਏਲ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਏਲੀ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਝਨਝਨਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕਹੋ, ਹੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਿਓ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸਿਓ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ; ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਨ ਝਨਝਨਾ ਉੱਠਣਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 19:3.

ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਝਣਕਣ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਉਲੇਖ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਾਅਦਾਬੱਧ ਪੁਜਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਛਿੱਤਰ-ਬਿੱਖਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੰਨਾਂ ਦਾ ਝਣਕਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ "plummet" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2 Kings ਅਤੇ Isaiah ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ "plummet" ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਲੇਖ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ plummet ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਉਲੇਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਫਿਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੂੰ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ? ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਖਾਲਿਸ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਦੀਵਟਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਟੋਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਦੀਵੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੀਵਿਆਂ ਲਈ ਸੱਤ ਨਲੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਟੋਰੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਤਦ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਨਹੀਂ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬਲ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਵੱਡੇ ਪਹਾੜ, ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਜ਼ਰੁੱਬਾਬਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਸਮਤਲ ਮੈਦਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਆਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ, ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਜ਼ਰੁੱਬਾਬਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰੀ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਂਗਾ ਕਿ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਅਨੰਦ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਹੁਲ ਵੇਖਣਗੇ; ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਦੀਵਟੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਕੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਸੈਨਾਹਿਰੀ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਤੇਲ ਉਡੇਲਦੀਆਂ ਹਨ? ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਨਹੀਂ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਖਰਯਾਹ 4:1-14.

ਦੂਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਅਠਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸਾਹੁਲ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ "mishqâl" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਭਾਰ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰ (ਸਾਹੁਲ) ਨੂੰ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਭਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤਰਾਜੂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਭਾਰ ਵਾਲੀ ਰੇਖਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਸਮਾਰੀਆ ਦੀ ਰੇਖਾ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ, ਜਾਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ। ਇਹੋ ਹੀ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਨੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ।

ਪਰ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਵਿੱਚ "plummet" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ "'eben" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਣਾਉਣਾ", ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ "ਪੱਥਰ" ਵੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪੱਥਰ"। ਫਿਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "bediy" ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਵੰਡਣਾ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ"। ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਵਿੱਚ "plummet" ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਣ ਅਤੇ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਰਗ ਜੋ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ

ਅਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਾ-ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਕਬਰ-ਪੱਥਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਾਚਾ।

ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਨੇਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ, ਜਾਂ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਲਗਾਇਆ। ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਾਬਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ"। ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨੇਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ, ਜਾਂ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਚਲਹਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਚਲਹਟ, ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ ਦੇ ਨਾਮ (ਬਾਬਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਬਾਬਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ" ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਚਲਹਟ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚਲਹਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ, ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਟਾਹਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਲੀਆਂ ਤੇਲ ਉਡੇਲਦੀਆਂ ਹਨ:

"ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣੇ, ਉਹੀ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਥ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਚੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬੁੱਝ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਡੇਲਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦੀਆਂ।"

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਪਮਾਨਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਇਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਆਵੇਗੀ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,' ਤਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, 'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾ,' ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੇਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 'ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।' ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਤਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।" Review and Herald, July 20, 1897.

ਜ਼ਕਰਿਆਹ ਨੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ।

"ਦੋ ਸਾਖੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਬੀ ਅੱਗੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: 'ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਦੋ ਦੀਵੇ ਹਨ।' ਭਜਨਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰਗ ਲਈ ਚਾਨਣ

ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:4; ਭਜਨ ਸਹਿੰਤਾ 119:105. ਇਹ ਦੋ ਸਾਖੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।" ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼, 267.

ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਕੌਣ ਸਨ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਹ Future for America ਦੀ ਉਸ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੇ ਅੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਲੇ ਉਹ ਜੀਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਤਦ ਗਬਰਿਯੇਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਤੂੰ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ?" ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਉਹ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕੀ ਹਨ?" ਗਬਰਿਯੇਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਦੇ ਕੇ। ਉਹ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ?" ਫਿਰ ਗਬਰਿਯੇਲ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।'"

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਜੋ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ, "ਨਾ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ। ਹੇ ਵੱਡੇ ਪਹਾੜ, ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ? ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਸਮਤਲ ਮੈਦਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਕੋਠੇ ਦੀ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆਏਗਾ, ਇਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਪਾ, ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਉੱਤੇ।"

ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ, ਜੋ ਹਾਕਮ ਹੈ, ਉਸ ਦੂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰੰਭਕ ਅਤੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਹਾੜ ਮੈਦਾਨ ਵਾਂਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਉਸੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਮਾਰਗ ਸਿੱਧਾ ਕਰੇਗਾ," ਅਤੇ ਉਹ "ਹਰ ਇੱਕ ਘਾਟੀ" ਨੂੰ "ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੇਗਾ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ "ਹਰ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਟਿੱਬਾ" "ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ," ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਕਮ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ "ਵੱਡਾ ਪਹਾੜ" ਹੈ, ਉਹ "ਮੈਦਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਜੈਕਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਪਾ, ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਉੱਤੇ" ਨਾਲ "ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣਗੇ।" "ਕਿਰਪਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋਹਰਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਜੈਕਾਰਾ" ਉਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਪੁਕਾਰਨਾ" ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਅੰਸ਼ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ "ਸਾਹੁਲ" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤਦ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।" "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਗਲੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣਾ। ਇਹ "line upon line" ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸੰਵਾਦ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਵਾਲੀ ਜਾਗਰਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸੰਵਾਦ ਨੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਕੌਣ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਸੰਵਾਦ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਪਹਿਲੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ। ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ "ਹੱਥ" (ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ) ਨੇ ਨੌਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਸਿਰੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕੇਵਲ ਸਹਾਇਕ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਦਿਵਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸੰਵਾਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ "ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ" ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਤਦ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ "ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ" ਨੇ "ਭੇਜਿਆ" ਹੈ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ, ਜੋ ਚਾਨਣ-ਵਾਹਕ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ "ਕੋਲ"। ਉਹ ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਸੰਚਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣਗੇ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਗਬਰੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ "ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਹੈ?" ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ "ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਵੇਗੀ" ਜਦੋਂ ਉਹ "ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਹੁਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣਗੇ" ਜੋ "ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ।" ਜੋ ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ "ਸਾਹੁਲ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਜਦੋਂ "ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਹੁਲ" ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਦਾ "ਸਾਹੁਲ" ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ-ਪੱਥਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ "ਸਾਹੁਲ" ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ "ਸਾਹੁਲ" "ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। "ਸਾਹੁਲ" ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਤ" ਹੈ, ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਕੌਣ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਕੀ ਹਨ?" ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਹਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਦੋ ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਤੇਲ ਖਾਲੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?" ਅਤੇ ਗਬਰੀਏਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ?" ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਨਹੀਂ।" ਤਦ ਗਬਰੀਏਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਗਬਰੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਉਹਨਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਆਰੀਆਂ ਜਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਆ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਨਬੀ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਲਝਣ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਨਬੀ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਗਬਰੀਏਲ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ। ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲਵਲ ਅਤੇ Future for America ਦੀ ਚਲਵਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੁਝ ਗਬਰੀਏਲ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਵਲ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਤਦ ਸੰਸਾਰ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਏ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਆਨੰਦਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਸਾਹੁਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੁਲ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਖਰਿਆਹ "ਸੱਤ" ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ; ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਹ ਸੱਤ।" ਉਹ ਵਿਖਰਾਅ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਤ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਲੈਵੀਅਨ 26 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੇਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ "ਸ਼ਾਪ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਉਹ ਸੱਤ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇੜੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਰਲੇਖ-ਪੱਥਰ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਿੱਚ "ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ" ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਨੰਦ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਵੰਡ ਅਤੇ ਅਲੱਗਾਵ ਦੇਖਣਗੇ। ਕੀਮਤੀ ਪੂਰੀ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਇੱਕ ਵਰਗ ਲਈ ਅਨੰਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਭ ਲਈ ਵੇਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਜੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ 1856 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਇੱਕ ਪਰਖ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਮੁੜ ਇੱਕ ਪਰਖ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਦੀ ਉਹ ਪਰਖ 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ, "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਬਾਇਬਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਾਲ। ਜੇ ਲੋਕ 2023 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਪਚਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ।

ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਅਤੇ ਪੰਜ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ।

"ਉਹ ਜੇਤ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੇਕੇਲ—ਸ਼ਿਨਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ—ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਰੇਗਾ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। "

"ਆਓ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਦੇਈਏ। ਅਸੀਂ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। 'ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ,' ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, 'ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।' ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਪ੍ਰਜਾ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦਿੱਸੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

"ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕਾਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੁਝਰਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ

ਰੋਕਿਆ ਰੱਖਿਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਨਾਮ ਹੀ ਇਸ ਕਥਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਊਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹਟੇ ਹੋਏ ਪਰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਲਾਪਰਵਾਹ, ਅਦਬ-ਰਹਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਉਤਾਵਲੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ, ਪਰ ਆਦਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਭੈ ਨਾਲ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ।" Testimonies to Ministers, 113.